

»Tak!«

Synet af hans blege, ligesom forsvirede Ansigt, og denne forlegne Tak bevægede hende, saa hun ingen-ting kunde sige. De vidste nu begge, at de mødtes her som forlovede; men netop derfor fulgtes de det første Stykke i Tavshed.

For ikke at komme ind i Sværmen foran Hovedindgangen valgte de at gaa gennem Underkørslen bag Teatret. Paa hele Vejen til Dronningens Tværgade og indtil de stod ved hendes Port, vekslede de kun almindelige Bemærkninger om Forestillingen og Publikum. Karsten From mærkede med For-
tvivelse sin svigtende Evne til at give det, han havde paa Hjerte, et naturligt Udtryk, og følte sig i det hele endnu fremmed for sit nye Selv. Efter et Par pinlige Forsøg opgav han at være højtidelig.

Han lukkede Porten op og fulgte Jytte til Foden af Trappen. Her i Halvmørket, da hun gav ham Haanden med et »Godnat«, spurgte han:

»Hvornaar faar jeg saa Lov at se Dem igen?«

»Imorgen ved sædvanlig Tid,« svarede hun uden Betænkning.

Han beholdt hendes Haand, og deres Øjne mødtes.

»Men om det igen bliver et Vejr som idag?«

»Saa kommer jeg alligevel.«

Han tog nu ogsaa hendes anden Haand og drog hende prøvende ind mod sig. Hun gjorde ingen Mod-